

Veget na rákosnické hrádě

Úvodní hantec

Jedno v pondělí sem házel sicnu v háčku a fachčil jak rudé mravál, dyž do futer vtruknul kema z technologie – Lubas. Hodil dlóhó čučku z fenstru na rolu v Majlontu a hókl: „Zdar jak sviňa, vysmahnul bych nekam pali na rajz.“ Vylepil sem si cemr do židlofóna a zavařil: „Betálná gómka. Já taky. Ale kam?“ „To ešče nekóřim, ale včera sem ve špizně házel čučku na Topgýr. Trio britmenských pasrů, kerý většino prubujó fofrkarizony, si kauflo krpatý burgle a ufachčili rajs po Vietnamský hrádě. Byl to betálné lochec.“ „Jo, tentok flák sem taky zgómnul a lochčil se u teho jak fetoš po šlukně gandži.“ Auglama sme si zblikli ciferníky a unizóno hókli: „Ty vole, povalíme do Vietnamu.“ „Ale nédřív mně borci ufachčíte nabídkovó válku pro ty Žaponce, scu jim to zétra vodlifrovat!“ zavařil fýra fabaly, keré už chvilc házel stojku ve futrech za Lubasem.

V budce sem musel převekslovat gómku rákosnickýho vegetu na rechnování matrošu na novodur hoknu. Po chálce sem ale došontal do kanclu za Lubó a hodili sme čučku na net, kolik u Čedoku koštuje takové rajz. Cifer tam bylo hafo, ale šecky vokolo sedmi vosmi pětěk štógrů, což v kešeňách porychtovaný nemáme. Měl sem ale zakóslýho hmyzóša v budce, a tak sem domašov lóskal cestopisný storky. Kromě vylepení těžkých lovů cestovce je tadyk možnost si enem kaufnót flósek na éro a v Hanoju si dohókat šikmovokýho pasra, keré by nám fachčil průvodca. Za totok zacálujeme tuty míň krupice, než našim rajzotechnám. Morgen sem vo tym hókl Lubasovi, keré chvilc vařil budku a potym hantýroval: „Kemo, nebudu lepit love rajzotechně, ani nejakýmu gelbecovýmu vyžírkoví. Kaufneme si flósek na éro do Hanoja a tam si ufachčíme rajz, jaké budem scet, nésme žádný mošny, ale pálený borci ze Štatlu.“

V paluši sem vo novodur gómce vegetu hantýroval sajtně kamýků. Několika sem prubnul aji hodit zvadlo. Lapl sem do ovaru akorát lochec, že su potróblé, že to bude koštovat těžký love a že mě v džunglavaldně kósne do čapy jedůvkové plazoň nebo mně rakosníci mignó gonglu pali mačetó. Hodil sem na ně kobáč a domašov špizoval mapiska a blikny asijský hródy. Můj kema z háku na tym byl némlich sténě, ale temu se podařilo dohókat jedneho kocóra, že povalí do holpecu s nama. Byla to jeho kámoška ze študentských jařin, kerá lajfcí v Hradcu a fachčí cajtungovó kecku.

Nalajnovali sme, že si v Hanoju pučíme skútry a prosmykujeme severní štykl Vietnamu. Hodíme čučku do berglů, kerý só u čáry s Činó, potym povalíme do Sapy, kde só betálný réžový poliska, hodíme cédačku v mořisku a potym potyplujem curyk do Hanoja, kde ubóchneme rajz po štatlu, hodíme sicnu na éro a vodplachtíme domašov. Nameldovali sme si u fýry dva tédny vegetu a za patnást štógrů si kaufnuli flósky Cajzlov – Hanoj a curyk na finyš srpenca a vařili sme těžký těšany na dobrodružné veget.

Den rychtovací

S Lidó a Lubasem sme ufachčili poznávací scuk na Svojanovské gracně. Vypařili sme pár škopků a dohókali se, že povalíme na rajz enem s krpacym báglem, gróňat budem v hotelech a chálovat v palušách a módrových fenstrech jako só ve Štatlu na Roli. Hodil sem do placu dotazovanec, jak Lida s Lubasem gómó šofcovat burglu. Lubas zavařil, že Ioni na vegetu v Tajsku měl jeden deň pučenýho skůtrfichtla, takže rajsovat po asijské hródě na dvó kolcách má těžce v plótví. Lida góme jezdit na rakovi a jako jungšálka pré jednoc šofcovala fichtla na polisku. Její staré zavařil do placu, že má oltovýho mopedu, kerýho jí dyžtak v Hradcu pučí, aby trénovala šofcování vehiklu na dvó kolcách.

Byl tadyk ale ešče jeden problém. Vietnamský švestky negómó naše šofcovský noty a nescó gómat ani ty eurosajuzový. Jediná možnost je ufachčit si noty u nich. Na fichtla pré stačí na parkplacu vykróžit osmicu, prosmykovat slalom a zahamovat na lajně. Totok je lalapupi. Potym už stačí šrajbnót prubu z dopravních válek. To už je těžká levandula, protože prubovací gléty só enem ve vietnamskym hantecu. Dohókali sme se, že na noty pečem a dyž nás zahamujó kryšoti, šópneme jim dvě kila do kapsířa a budem dófat, že nás nebuchno do kameňa.

Hópl sem k felčarovi a nechal si do gébiša bodnót vakcínu proti gelbecovýmu chabrusu. Koštovalo to sice skoro dva litry, ale podle Lubasa je to špicová investica. Pré si mám zrechnovat, kolik krupice ušpóruju za médlo, protože včil si do konca lajfky nemusim pucovat paprče.

Dohantýrovali sme, že sceme zčíhnót Hanojštatl, bergle s džunglavaldnó azimut sever, betálný réžový poliska kolem štace Sa Pa, mořisko a záliv Ha Long. Na šrajbně v hokně sem ufachčil pár glétových mapisek a propindó na ně čmrknul štreky. Na podrobné itinerář sem hodil kakáč, páč sem čul tečkó improvizačku.

Na netu sem ešče sosnul pár glétů, nechal sem si ufachčit flétnový bildnu ciferníku a vodlifroval sem somr vo přiklepnutí vízových rajsovacích not na rákosnickó hródu. Šecko bylo klap a naša dobrodružná sajtna byla porychtovaná na betálnó štreku.

Den prvě 28.8.

V pátek 28.8. po hokně sme hópli do vágnu a vodsmykovali do Kingálský Gracny za Lidó. Do báglu sem si porychtoval šortky, tři tričmeny, trenažery a dyby byla kaltna aji jedny ponágle. Máznul bych si je na čapy do páskáčů, abych betálně reprezentoval náš hajm a rajzovací kultůru. Potym ešče lampu slivkové bílé baldy, kartáč na réče, foťál a rajsovací flétnu s vízem. Lubas se mně lochčil, že toho sebó casnim hafo a pod aogle mně máznul růžové šulnové bágł, keré čórnul ceři, ve kerym měl enem dva tričmeny a žádný ponágle. Házeli sme sic na gauču a merčili Lidu, jak trtá po kéro a prubuje natyplovat bergl cajků do krosny. Večer sme hópli do reštyky, aby sme zachléstli suchardový vohryzky a hodili na půl metra mávačku domašovskýmu čechru.

Morgen sme se nasáčkovali do vágnu a hrnuli do Cajzlova. Měl sem dohókané sichrované parkál, kde sem máznul svoju karizonu a pasr nás s bágla vodlifroval na letisko. Měli sme hodťku časovky do foroty a šlajznu sme zacucli motaným plzeňským škopkem. Dyž sem za štyry decky plnotučnýho zacólčil devět pětěk, měl sem v krkovici zase suchardu. Čárová švestka nám profilcovala bágla a kapsiře a tratecovó róró sme vodklapali do éra. Vařil sem těžký těšany na luftový šmetyny v krpátých blaukecových šolnách, špicovéma pastelkama a čtverylkama žankama. Cajzlovská érotechna ale ufachčila těžkó podělávku v podobě tria buzuluckých letušáků. Ešče že sme plachtili enem tři hodťky do Moskvy. Vycucnul sem pytlované škopek, hodil za žebř krpaté šnycl s erteplama a házel čučku z fenstru.

Éro geclo na azbuckó hródu, sajtna zaplácala paprčama a všeci se přetyplovali do letiskové bódy. Naše trio muselo hodit sedum hodin čekanku na další štreku do Hanoje. Prošontali sme halu z jedný sajtny na druhó. Všade bylo hafo kvelbů a reštyk a vypadalo to jako štyry Olympije na jednym tymplu. Za fenstrama lítaly érbasy, bojingy a další éra z celýho globusu a my sme začli házet nudu, páč šecky futra byly zaryglované a klapat aus se nedalo.

Potym se mně ale v gongle rožlo. Šak sme u azbuků, tak musíme vokoštovat jejich betálný vodáre. Hókl sem gómku do placu, lapl kešeňu a vodklapal do kvelbu s alkecem. Mózoval sem auglama po pětimetrovym regálu s vodnickéma flašinetama s etiketama v azbuckym hantecu. Lapl sem do haluze jednu sedmičkovó baňu za štyry kila rublů a mázl ju s lohecem na pult před betálnó koňadru. Zacólčil sem to kartó a už scel flašu lapnót a hrnót do dža, dyž havaj rázně hókla: „Niet!“ Hodil sem na ni čučku jak frošál před bóřkó a sledoval sem, jak pakuje lampu do dvó šprcek, potym do igelitovýho futrálu a celý to scela zavařit do pytlafu s cetló Duty free. Hókl sem jí langsam, že to nemusí pakovat, že to hnedkajc sceme vyslopat. Vyvětrala vajsový réče a zavařila: „Maladěc, zděs něvazmóžno piť vodku i v samaljetě tóže nělzjá.“ Zakéval sem gongló a špléchl: „Da, spasíba, do svidánija, zdarec.“ Hnedkajc před kšeftem sem zblíkl kontoš na brajgl, tak sem ty štyry futrály rozšklubal a hňápl pali. Než raky usypaly dvě pětky minut, vařili sme všeci těžké lohec a hantýrovali lohecový storky z lajfu. Pod čapama nám ležela vyslopaná butyla a časůvka najednó hrnula jak poštengrovaná hajtra.

Za chvilc sme na meldovací špizně zblíkli befel nalifrovat se do busu u futer numero šest. Trohec šédrem sme tam došontali a scukli sajtnu šikmovokých. Venku valila těžká régna a azbucké šofec s nama vodsmykoval k řáckýmu érbasu. Dyž sem vyhópl aus, na budku mně zašajnila zoncna a na nebálu se ufachčil betálné duhové voblók. Nésu zapálené do velkýho Kiloša, ale čučka na duhu nad našim érem mně připadla jako požehnání naší štreky.

V řáckých šedivých futrech stála azbucká debrecínka s goldnovéma harizonama, s lohecem na dózně špizovala flósky a hókala, kam má kdo hodit sicnu. Nafecovaný poňokadla jí šponovaly vajsovó hemdu s cetló Nataša a na dlóhých vymusklených čapách měla vokoplý šufleta na šteklu. Dyž mně lóskala numero sicu na flósku, zaparkoval sem zpařený aogle na rudó šprndu a potym sem fofrem typloval hodit sicnu, aby se mně nesplašila jahoda. Aji vostatní luftový šmetyny éroflotu byly betálný křópatelný havaje, proti cajzlovském bukanýrům, a já vařil těšany na jedenást hodin luftový štreky.

Gébiše sme usádlili v pohodlných židlofónech, přes bauchec si mázli sichršrák a samaljot betálně valil mračmenama přes pětku kilců nad hródó. Kocóři nám dotlačili pytlované škopek, vosmahló fišlu s gumovéma kobzolama, na keréch sem rozkřópal plastové gáblvercajk, takže sem to musel ve finyšu natlačit za žgraň plótvama. Vedle mě sicnila krpata rákosnica s kvichtem tak štyry pětky kilisek, kerá dyž zblíkla, jak mně šmakuje, dala mně aji svoju chálku. Navíc sem si mohl betálně rozglábit vanilky, páč gelbecové kocór sotva dostal pastelkama na fusbódnu. Lichtna byla pali, tak sem lapl čudlcajk na káblu a začal štelovat krpato špiznu na sicně před sebó. Vylóskal sem, že valíme švuňkem přes děvět kil kilců, kolik raky sypó v Hanoju skrz vexl času a venku že je kaltna pětadvacet celsiovéech kósků. Potym sem prubnul zapařit jakósi gamesku, ale než sem krochnó vodbachl prvního skopca, nastal těžké blikanec a špizna nahodila blaukecovó fasádu s nejakéma hausnumerama. Děkovanec mrkvosofte. Vyblózoval sem ešče jeden škopek a nahodil těžkó fífanó.

Den druhé 29.8.

Morgen, dyž sem rozblikal auglrolety, měl sem fest šlajsnu a v glocně sajtnu trpajzlů s klingecama. Nataša asi gróňala nebo fókala baldu fýrovi samaljotu, tak sem vyrazil do kuchči na sólofku. Dyž sem se hrabal ve třetím regálu a házel čučku po kaltnovym škopku, klaply za mnó šteklový šneky a lapl sem do ovaru: „Štó ty zděs dělájěš?“ „Já chačú zděs pit pivó, spasíba,“ hókl sem jak névětší macháček. Slovanské kocór mně ale vysadil těžkó bóřenó, že mám trtat curyk na sicnu a nečórovat ochtle v kuchči. Za chvílec mně ale do plótvě tajduf mázla kaltnovó pixlu s cetló Baltika býr a mrkla na mě blaukecovó augló.

Po trojité morgnové zobce, kromě krpatóy fongy mně chálku předal aji světle gelbecové pasr, kerýmu bylo fest šófl, éro naštelovalo hébl azimut hróda. Dyž sme vyplachtili z mračmenů, házeli sme z fenstru čučku na úplně jinší krajinu, než je na Pálavě. Šecko bylo fest zelený nebo zatopený hnědó vasrovicó a nikde žádné bergl, enem placka kam až sem angorákama došpiznul.

Dyž sme naše fest dolámaný štylka vycasnovali aus, měl sem pocit, že sme vtrukli do skleníkovýho hausu na Botance. Hicna a mokré luft, jak dyž vodmachluješ kšírmašinu. Vopocený jak fajci po šichtě sme naklapali do štrúdlu. Čárový švestky nás nameldovali do komplu a do rajzovací flétny nám mázli vízové glét s rudó šternó a štemplem. Dohókali sme se, že nédřív musíme převekslovat patrony do šrajtofle, páč na českó kachlu by tadyk čučeli jak šmetyna z Cejlu na rubl. Rákosnický sódruci ale lováče poladili takým stylem, že za jednu našu kačku kaufneš skoro litr fongskéech dongů. Za šest štógrů sem si do šrajtofle nahnul šest mega a klapal sem s fýlingem těžce vopeřenýho pasra. Házet kól nebo šrajbčit esemesky z Ásie do Brniska koštuje řácký love, takže sme si kaufnuli místní chytrý pléšky - simky a šópli si je do mobilfónů. Zacvakal sem za to dvě kila litrů a měl z teho augle šédrem jak ten kvelbař s kólama. Museli sme ešče chvílec hodit čekanku, až Lubasovi zrentgenujó růžové bágl, a potym už sme šontali azimut dobrodružná štreka po rákosnické hródě.

Den druhé – Vietnamská hróda

Na hájveji u letiska byl frmol jak sviňa. Busy, karizony, trambusy a mezi nima smykovaly kvanta pasrů a koc na fichtlech, skútrech, burglách nebo rakách jak mraváli, dyž si lifrujó zobku na domanín. Chvílec sme na to čučeli jak Žaponci na orloj na Frajplacu a potym šli hodit čučku po nejakym busu do centra. Než sme ušontli pětku kroků, už na nás házel mávačku vietnamské šofec z tranzitu a druhé nám britmensky hókal, že nás hňápnó do Hanoja. Dohókali sme sympatické cifru tři pětky štógrů za řepu a z fenstru čučeli, jak kábr smykuje skoro zašpuntovanó štrekó. Jednó haluzó imrvére hňácal klaksón a druhé máchal z vodmachlovaného fenstru. Fascinovaně sme čučeli na neorganizované mumraj a prubovali zgómnot, esli v tym só aspoň náky regule. Najednó šofec zahamoval a nahodil nám mávačku. Hodili sme pingle na cemry a vyrazili na rajz po óbrštatlu Hanoj, kde lajčí přes vosum mega réžožrótských.

Do héblů sme vsakovali divné luft plné štyngeců z fichtlů, fritovaný chálky a bylinkových helfek do chálky. Zgómli sme, že dyž sceš překlapat přes ulicu, zebra nefachčí a házet čekačku, až někdo zahamuje, tě může koštovat prošustrovaný jungšálský járy. Sce to trochec kuráže, ale musíš pomale šontat sténym fofrem a azimutem. Jak tě šofci zblíknó, prostě tě vobtečó. Aby to mohlo fachčit, musijó všeci typlovat langsam a nikdo nesmí fachčit agresivní šorfky.

Začali sme házet čučku po kšeftu, kde by nám pučili náky krpátý burgle nebo fichtle. Měl sem naštudýrovaný, že mašina se hókne Xe, tak sme lóskali ten jejich strašné hantec na šeckých cetlách. Na jedné bylo šrajblý „cho thuê xe máy,“ což sem převeksloval, že tadyk Xe maj. Vtrukli sme do kvelbu, kde bylo asi půlsta různých samohybů. Lubas s Lidó sceli skůtrfichtla, kde se enem krótí heftem a hamuje jak na rakovi. Já házel macháčka, že su betálné burglař a scu plechová hajtru se šaltrklackem a aspoň štyrma kvaltama. Kvelbař na nás hantýroval vietnamsky a já mu zkušenó pantomimó předvedl, co sceme a za kolik. Vytlačil aus jakési vorezlé vergl a začal hópat na proti cajzlovském bukanýrům jak šropál na trampošce. Dyž už z ně cédala slaná vasrovica, chrchla lapla v cyklu nahodilých bóchanců. Ochotně mně nabídnul prubovací rajzec. Hodil sem na to sicnu, zakvaltil, zakrótil heftem, asi půl metra hópl dopředu a burgla zdechla. Tentok valčík sme si zrepetýrovali ešče třikrát a potym sme vyfluslýmu rákosníkovi vysadili děkovanec a hrnuli pali.

Ve druhym kšeftu měli betálný žaponský mašiny, šecker těžké šajn a novodur. Enem sceli dvě pětky dolců za každé deň. My sme sceli zacálovat strop šest dolců, tak sme klapali do dža. V tu ranu mě jeden támik lapl za tričmen a casnil do krpátý uličky a hantýroval: „mistr gou, gou, bajk rental hýr.“ Asi dostal fofrem echo, že ve Štaci šontá trio vajsových dózen, co si scó pučit burgle. Holt só to profi kvelbaři a majó kšeft v malinovce.

Ukázal kolkem na dva skoro novodurový skůtry Jamaha Nouvo. Hókl si vo osmero dolců na den a já mu dal najevo, že to scu nédrív prubnót. Hópl sem na fichtla, kolkem zmačknul startčudl a motor tichonov zabrblal. Lubas s Lidó zůstali na tymplu a aufpasovali mně bágli. V tym fofru sem si ani nehókl vo blembák a s budkó na volnoběh, sténě jako většina domorodých, sem vysmykoval do provozu. Hókal sem si v klidesu, že na eklu hodim dycky pravó bógnu, prubnu dvakrát zahamovat a po štyrech bógnách doklapu curyk. Dyž sem

po pětatřicátý házel pravó bógnu, kóřil sem, že su fest v d'upě. Všade šecker sténý, zoncna v poledne u rovníku nad budkó, všade cetly s nelóskatelny hantecem a nikde žádné tympl na vysazení stopky. Hrnul sem přes dvě krojcný a potym na tratecu vysadil stopku. Vycasnil sem kól a prubnul hodit drát Lubasovi vo helfku. Jak sme si ale kaufli novodur chytrý pléšky a mázli si je do kólů, už nás nenapadlo si převekslovat aji novodur vietnamský numera. Takže voláre nebude. V řepě mě to fest šrotovalo a fédre se mně casnovaly kolky. Já pakyn se hnedkajc prvě den ztratim bez lovů, flétny a na cizí burgle.

Vytipoval sem si nějaké azimut a začal smykovat přes dvě krojcný těžké slalom tam a curyk. Přitym sem házel čučku po vajsových glocnách. Místo nich sem ale zblíkl, že rafika s beneli je vopřená vo nulu a módrová augla mně šajní do ciferníku. Vohryzek sem měl až v dózně a daňka scvaklýho vod fédrú. Do toho kolem mě pojížděl nějaké vymóglené rákosník a mával na mě plótvó, ať hrnu za nim. Asi mě sce vočórovat nebo střelit nějakó podělávkú, vařil sem si v budce a na prvě krojcně sem mu vzal šmíra. Za chvílec mě ale zasejc dopařil a tróbil na mě jako pobóchané. Prubnul sem hrnót kósek za nim a byl sem porychtované, že jak nekde zahamuje a bude neco scet, rozhodim mu sandál. Štykl štreky za třetí krojcnó vysadil stopku u kšeftu s chálkó na kolcách, něco špléchl a pasr vodtlačil kšeft vo metr bočmen. Za nim sem zblíkl vylochčenýho Lubase s Lidó a půl Hanoja mohla začut tu pecku, jak mně žuchnul gryml z hercny. Pré sem kolem hrnul asi šestkrát a krótil budkó jak potróblé. Jenže přes ten nastrčené kšeft na kolcách sem nebyl štond je zblíknót. Museli gelbecovému pasrovi hantýrovat, že su pálené burglař a že musim mašinu rácky prubnót, fédry vo mě pré neměli žádný, aji dyž sem byl pali skoro třičtvrtě hodky.

Pasr hodil voláre a než bys hókł Xe, dovalil kamýk se třetí sténó chrchló. Ufachčili sme smlóvací hantec a dohanykovali pět a půl dolcu na deň. Lubas nechal pasrovi rajzovací flétnu, že pré má ufachčenó kopiju a aspoň ju nikde po štrece neprošustruje. Hókł sem pasrovi, že můj fichtl je suché jak štreka v Káhiře, tak ať nám hókne, kde majó nébližší benálnu. Nafasovali sme blembáky. Já sem dostal betálné zelené se stříbrůvková orlicó pleskló na čele. Vypadal sem trochec jak vojcl z vermachtu.

Ešče sem zapomněl hóknot, že v Hradcu nám kema Lidy hantýroval, že jí prubnul pučit mopeđa. Za pětku minut jí ho zasejc sebral, páč měl fédry, že si na tym rozhodí sandál. A že nešofcuje ani karizonu, páč je na to uplná móka.

Včil Lida házela sicnu na Jamaha fichtlu s motorem kilo kubíků a sólobugy smykovala ucpanó Hanojí na druhé sajtně glóbusu vod Kingálský Gracny. Musel sem smahnót topr pali z budky před její odvahó. Na benálně nám pasr šópl do plótvě krpato cetlu s adresó, aby sme ho za deset dnů našli, hókł nám, že tam musíme chlěstat enem naturál na štrovéch benálnách a smykovat můžem enem po Hanoju. Šecker sme mu vodkévali a vodstartovali našu štreku azimut bergle u čary s Čínó. Co nám druhé den do fichtlů chlěstal jakési baldoň z modrýho kýbla nekóříme, ale ty fichtle to schróstly.

Tři pětky kilců za Hanojstatlem se štreka zúžila a těžké provoz byl pali. V jednom lontě sme vysadili stopku u krpato reštyky. Hodili sme sicnu na kindošský blaukecový židlofony a s Lubasem sme měli kolena nad ponkem. Rákosníci só prostě krpatici a šecker je ufachčený pro ně. S kolegó máme kvicht vokolo metraku a máme tadyk ranu jako obrkábři. Tamka

s budkó metr pade nad hródó doklapala k tejblu a neco hókala. Ukázal sem jí na kolkách trojáka a špléchl befel: „Bia!“ a potym sem si zarépl kolek do vany a pokračoval v hantýrce: „ham, ham.“ Tutově šecko zgómli a za chvilec dotlačila dvě kaltnový pixle se škopkem Bia Hanoj, kerý mázla na tejbl přede mě a Lubína. Lochčili sme se Lidě, že koc tadyk majó na škopek vystavenó červenó kartu. Za pár dní sme ale zgómli, že vietnamci, dyž na plótvách ukazujó tři, fachčijó to tak, že palec vopřó vo malík a máznó do placu tři dlóhý kolký. Dežto my borci ze Štatlu meldujeme tři škopky kolkama – palcem, ukazovákem a prostředníkem, což sokolík se šikméma jodovkama góme enem jako dvě. Esik nekdo vaří budku nad tym, že sme slopali čechr a potym šofcovali burgle, tak sice nekóřim, kolik alkecu v malinovce můžoš ve Vietnamu mět, ale sténak sme šofcovací flétny žádný neměli, takže nám švestky neměli co zebrat.

Zblikli sme, jak jakási štumédla vytrtala z kuchči, hópla do rygólu a plótvama naškubala nahý lopóchy a zasejc se curyk zaryglovala. Za chvilec dosmykovala pinglica se zobkó. Na jednom talclu sme zblikly ty samý lopóchy jak ve zmoli u tratecu, akorát z teho byl zmixněné jakési saloš. Lapli sme do plótví chálovací baldy a začali tlačit do štrycle. Šeci sme zvyklý chálovat klasickým gáblvercajkem, takže za chvilec byl ponk celé zaprasené a zasypané vrstvá réže a my sme měli habrůvky fest v křeči. Sajtna tóngů u vedléšihó tišlu z nás vařila betálnó čurinu. Za škopek sme zalepili dvě pětky štógrů a za betálné chálec tři pětky. Měli sme těžký radostovice, že je tadyk šecko za krpatý love.

Ubóchli sme asi sedum pěték kilců a dopařili do prvýho věčihó Štatlu, keré se hókál Viet tri. Raky sypaly pět vodpolko, ale díkec časůvkovému vexlu sme byli fest domotaný. Rajzovali sme štykl štreky vod rovníku, takže tadyk zoncna nezahučí za berlge jak v našem hajmu. Ve tři čtvrtě na šest kula ešče žhaví na plný pecky a všade je lichtna, pak ale zahučí kolmo za hródu řáckym švunkem a za půl hodky je tma jak v bakeliťáckym čestru.

Zahamovali sme u hausu s cedulířem hotel a naklapali na recepcu. Na netu sem vylóskal, že šláfčení v hotelu má koštovat kolem čenta a na cimře s klimoškó do kila a třech pěték kachlí. Rákosníkovi na recepci sem vysadil dotazovanec, kolik koštuje gróňačka. Pasr vařil vietnamské hantec, já prubnul britmenské, skopčácké a pak sem hantýroval po našem. Na glét našrajbčil štyrykila pade. Vyvalil sem na ně jodovky jak hópací hajtra, vrtěl sem květákem a ukazoval mu palec k fusbódně. Dotlačil si jungšálku s pětkó jařin na cemru, kerá kóřila anglické hantec ze šulny. Dvě pětky minut sme s tym trhovcem valil smlóvací hantec. Ve finále sme dohanykovali cifru dvě kila a dvě pětky za cimru s klimoškó a idiotboxem. Dyž si našrajbčil do komplu numera našich fléten, vylepil sem mu love na ponk. Shrábnul enem část a mě bliklo v kuli, že já se hanykoval vo cifru pro jedneho a hoteliérské ladil cifru za celó cimru. Dyž sem zrechnil, že tadyk budem durchčit za sedum pěték kachlí, buchil sem mu ešče pade litrů dongů dýško. Tym sem mu ufachčil těžký lečo v budce, protože prve se mixnim vo každó pětku a včil mu vylepil love zadara.

Zapli sme klimošku, pustili si v kisé pobóchanó telenovelu, aby sme čuli domorodé hantec a za chvilec sme chrupnili jak ťuhýci.

Den třetí 30.8.

Morgen, dyž ráčny vodbóchaly šest kósků, vyhópla švuňkem zoncna nad hródu a nahodila betálnó šajnovačku skrz fenstr. Vyhópli sme z regálů a vyslopali sme každé štampec slivkové bílé baldy. Nésme žádná sajtna fetyngrů, co si musí zachléstnót blemcák kořkó, hnedkajc jak rozmachlujó auglolety, ale fachčili sme to jako pucovačku pajšlů vod breberek a chabrusů s keréma domašov nelajfčíme. Hodili sme mávačku hoteliérskému, keré se na nás lochčil jak puklé gyňál. Gumovéma špagyšama sem přisukoval pinkl na sicnu, mázl sem si blembák na glocnu a naladili sme azimut morgnová zobka. Usmykovali sme tak dvě kola metřisek a zblikli asi pětku krpatech reštyk. Vietnamsko hródu sice fýrújó bolševický sódrusi, ale volnýmu kšeftu a kvelbaření stopku nevysadili. Skoro každá familka tak má v hausu kvelb a nad tym vylepenó cetlu. Někerý lonty tak majó ranu jak Pařížská v Cajzlově.

Zapluli sme do jedný familkový reštyky, hodili sicnu na plastový štokrlata a lapali do héblů špicové štyngec jakési blče. Na tejbłu byla porychtovaná piksla s chálóvacíma baldama aji bagrama. Vycasnil sem jeden bagr aus a pinglici s nim pantomimó ukázal, že scu chálovat. Šecko zgómila a než sme vylóskali, že Pho Bo je tradiční blča, na keró má každá familka svůj receptál, už nám ju hrnula na ponk. K temu dotlačila misu rudých feferónek a namiganó limetu. Lida lapla bagr, ale my s Lubasem sme si do kolků narychtovali holcnový chálóvací baldy. Do blči sem hrknul tři feferónský štykle a šprycl zaft z jedneho umignutýho monclu limety. Lubas měl fédry, že mu čestr lapne fajerem, tak si dal enem jeden prubovací štykl a kyselé limetkové zaft si feló špryncnul do augle. Sajtna réžožrótských šropálů, kerý u vedléšihó tišlu taky tlačili za žebř, tak mohli začut fest jadrné hantec vo mošnách, hůlkách a ščípání. S jednú zamachlovanó jodovkó potym Lubas lovil baldama nudliska a štykle flajšny z blči a my se mu lochčili.

Z kapsířa sem vycasnil mapisko a hodili sme do ně čučku. Neměli sme žádnó šalinovó navigační špiznu ani skládanó kartografickó plachtu vod Barviča. Domašov sem na šrajbně vytlačil nekolik glétů a propiskó načrtnul štreku. Dohantýrovali sme se, že neska sceme dosmykovat do štatlu Na Gahn, keré je asi kilopade kilců.

Štatl s několika hafoštokovéma hausama sme měli za cemrem a štreka široká sotva na dvě karizony valila serpentýny mezi lontama a réžovéma poliskama. Netyplovali sme žádnó pilu, v klidesu štyry až šest pětkek kilců a s jodovkama na šťópkách šecko špizovali. V rygolu sem vobčas zblikl pošrajbčené gryml. U jedneho sem zahamoval a vylóskal na tym Yen Bái 45km. Za další kilásek sem zgóml zaséc patníkové šutr s numerem štyry pětky a štyry kósky. To je betálný, dokád budó u štreky v rygólu tytok grymle, hrneme rychtyk azimut a budem betálně gómat štreku do dalšího štatlu.

Taktok sme dorajzovali až do Na Gahn, nameldovali se do hotelu a než oskar zaplul gróňat, házeli sme sicnu v paluši. Nameldovali sme si škopky Bia Hanoi a k temu krevetovó havěť, štykl fišle a zelenisko. Šecko s betálnó chuťkó. Škopky měli enem v třetinkových pixlách, ale dyž sem vodklapal hodit cara do porculánu, zblikl sem v ajksyně porychtovaný krpátý beče. Stačilo na ně před pinglickó ukázat kolkem a už sem klapal curyk k ponku s vodšpuntěná dvólitrovó bečo s kaltnovým čechrem. K temu nám na chuťku ešče dotlačila

nepražený arašídský vogle, křupavé placaté bims a feferónskó majdu. Za šecko sme každé vylepili necelý kilo štógrů dongů a klapali fifat.

Den čtvrté 31.8.

Kalendr hlásil prvýho září, rósňáci ve Štatlu klapali do šulny a naša sajtna se štelovala na chrchle rajzovat dál po Vietnamský hródě. Neska sme vod prvých kilců smykovali do berglů. Fichtle betálně vrněly a chálovaly kilce asfaltový štreky. Špizovali sme zeleniskový bergle a řácký gajbly s džunglavaldnó.

Dyž sem vykróžil prvý bógny, lapl ve mě závodnické burglařské fajer. Zakrótil sem heftem nadoraz a stróhnul štyry rákosníky na mopedech. Typloval sem do hangu a klopil fichtla na henkle jak Valentýno na velký cifře. Krótil sem dlóhó pravó bógnu, na tachecu aspoň sedum pětěk, dyž najedno za eklem křópal travisko řácké buvol. Jak mě začul, sklopil budku s rohama důle. Vypleštil sem jodovky do buvolských blekošových auglí a zblikl, že už je porychtované na tu pecku. Dva metre před blekovým rypálem sem zakrótil ródlama, gumíř kviknul a já švunkem prohrčel fósem kolem tunovýho béka. Enem mě do raťafáku vtrukla vlna hajsovýho luftu a pyžmové štyngec. Ve špíglu sem zblikl jak poplašené vasrové buvol dvakrát vyhodil kopny do luftu. Horajn sem vysadil stopku, zgómnu, že trenažery só v ókeju bez blata na hřišću a hodil čekanku na Lubasa s Lidó. Bylo tutový, že hrnót pilu je tadyk těžká levandula a dál poklapu v klidesu a langsam.

Ubóchli sme další tři pětky kilců, kula žhavila ze stropu vypucovanýho blaukecovýho nebálu a berglové luft byl betálně frešné. V jednym baldoňově sme zapluli do knajpy. Šecky tejbly byly nafulovaný, tak sme sceli hrnót dál. Jeden Ťaman nás ale zblikl a už nás casnoval po vachrlatých schodkách do štoku, kde byl enem strakaté tepich a v eklu na vandně pichlá špizna. Porychtoval nám krpaté tejbly a hodili sme kolem ně sicnu na fusbódnú. Lubas si vopřel cembr vo vandnu a bylo cétit, že se celé haus zakéval. Nad nim byla policia s wifi rótreem a další elektrycký porychtuňky zamógleny do káblů, že to mělo ranu jak blikna z haďálský gólky. Špléchl sem mu, ať dává majzla, až se bude štelovat na čapy a nebóchne do teho. V tym ale dosvingovaly dvě havaje a na ponk nalifrovaly chálku. Hrnuli sme za žebř kuřfóglí blču.

Kochmajstři v Brnisku rozparglujó kuřfóglá na čapy, bresty, perutě a zbytek štylka ukuchčí ve vasru. Kosti hňápnó do dža a chálujeme enem blču s flajšný. Tadyk pasr v kuchči lapne komplet kuřfóglá a mačetó ho nakatruje na krpátý štykle vod pařátů až po kloban. V zupě potym plujó kostiska, čapy a flajšnový hrče. Blči sme hned začli hókat pařátovka a Lida se sice trochec šklebila, ale byla módrová, tak to zkósla. Zachléstli sme vohryzky čechrem se sloňálem na piksle a zalepili cech. Vyhópl sem na čapy a šontal ke schodům. V tym sem lapl do ovaru řáckó pecku, blikanec a lichtna byla pali. Lubas totiž zkásnul budkó tu policu s šalinovéma verglama. Tichonov sme vypluli aus, hópli na fichtle a smykovali pila pali azimut Than Uyen.

Ve štatlu byl mumraj jak v mraválhausu po régně. Bóchli sme fichtle na hotelové parkál, bágle na cimru a vošplóchli si dózny. Potym sme šontali po tratecu na rajz. Na

kandelábrech byly všade rudý fangle s gelbecovó šternó a bildny šédroauglých zongařů. Na jednym cedulířu sem vylóskal aji dnešní datumovku, takže dyž budem mět štígro, zblíkneme živátor bigboš.

To sme ale už doklapali k tržiskovému placu. Na tymplu velkym jak štyry stadecy Flintůvky na Srbské byly stánky a pulty mezi keréma smykovali rákosníci na fichtlech. Také drajv in po vietnamsku. Kaufnót se tadyk dalo asi šecko. Krom vrbků, vercajku a šalinových porychtuňků aji chálku nebo havěť. V klecířách stepovali kohóti, v lavórech švimčili krabi, nad fajerem se kuchčily donaldi ešče s klobanama a u ponku s čerstvó flajšná činóglovala koc s igelitovym pytlafem na baldě a vodháněla pali muchy. Dyby totok zblíkl brniskové inspektorské ingóst z hygieny, tak scháluje štempl a zasekne se mu pikola.

Zgřufli sme nudliska s mixněná flajšná, vyslopali bahno a kaufli si pytlaf fritovaných móčmenových červálů. Lida vařila, že je to těžké eklhaft a že bysme s Lubasem pré schálovali aji ratyší krupón nebo čokla. Šontali sme po štatlu a všade se rojili havaje a koňadry vokoplý v kolorovaných škrobených dresích. Na řepách měly topry s fangličkama a blekošový harizony měly zasukovaný do festovních vánoček. Hodili sme hantec s jednym kábrem, co kóřil britmenské hantec. Hókl nám, že to só filáci z berglových lontů, kerý só nevodsponěný a hážó tadyk vábničku na sólobugy kalósky.

Na zbastlenym pódiu zahantýroval komančské papaláš v šolně ňákó agitku a potym už na volichtněné plac k mikráku dosvingoval zongař Du Tien a začl špílcit na klofnu a békat svý vály. Všeci kolčili, pařili a hópali do luftu, jak dyž vařili Batlesáci v Livrpůlu. My sme házeli stojku bočmen, křópali móčmenový červály z pytlafu a z teho falešnýho nerytmickýho šramlu se nám krótily lopóchy. Štígro bylo, že náš hotel nebyl ufachčené z papundecku, a tak dyž sme zamachlovali fenstr, mohli sme tichonov šláfcit.

Den páté 1.9.

Morgnovó zobku sme si nameldovali v hotelový kuchči, hodili sme sicnu k ponku na tratecu a tlačili za žgraň vaja s brzdó. U teho sme házeli čučku na rákosníky na burglách a fahčili sme fotobildny. Na fichtlech tadyk smykujó všeci: kábři, havaje, raskeni aji jungšáli. Blembák má na gebeni každé třetí burglař a špígle na rodlách každé vosmé. Na sicnu pro dva vajsový čestry se natumluje aji patero Ťamíků a krpaté šropál může ešče házet stojku mezi čapama nebo házet sicnu na benálně. Zblíkli sme betálný porychtuňky na keréch tahajó klecíře s havětí, gazový bombiska nebo kastle škopků. Karizona košťuje těžký rantále a kaufnó si ju enem ti névíc vopeření ramloni.

Neska sme měli nalajnovaná vizitačku provařenýho štatlu SaPa. Aji rákosnické fírtl plac v Cajzgradě se tak hóká. Vylóskal sem, že všade budó betálný kaskádový réžový poliska, láčové štatl, špicový chálky, prostě pré paradajz na hródě. Vařili sme těšany a po betálnym novodur asfaltu typlovali gajblem řeky Nám Mu.

Skoro každá gelbecová familka má na svý bódě pichlé satelit, v cimře špiznu a v kuchči ajksysnu. Šecky tytok porychtuňky potřebujó k lajfce hafo šaliny. Komančský věšky gómó, že z hródy nikde uhlí nevyřepó a jejich inžové nésó štond zbastlit atomkovó šalintechnu, kerá

jim za metr nebachne jak Ukrajincům v Černobyli. Majó tadyk ale hafo vasru a půl járu je imrvére régensburg. Nejbetálnější gómka je fachčit v gajblech prygly a fachčit šalinu z vasru. Dyž se v Jóbsku vexluje dekl na kanálu, zamachlujó pro sichr štyry štreky vokolo minimálně na metr. Ťongové nemajó žádný fedry a dyž móglujó novodur prygl nechajó durch smykovat šecky a na sichrovó hoknu nehážó žádné interes. Na krpátých burglách sme smykovali mezi řáčkéma bagřiskama, co répaly hródu. Kolca sme měli zapaplaný vod cementovýho bahniska a špizovali na fachery v gelbecových blembácích, jak štelujó untrhródivý róry a turbíny do novodur šalintechny.

Navigátorské rygólové gryml meldoval štyry kilce do Sapy a čučka na půlsta zeleniskových vodstínů vyfachčených polisek byla betálná. Z vodmachlenó chlebářnó sme valili baterky na vyfachčený kaskády, keréma chléstal vasr a všade byla réža. Porépnót zetorkó štykl placky a buchnót do toho řepku zmákne každé pakyn, ale réža to sce inčí fištrón. Kořeny musijó bét pod vasrem, ale lopóch s réžó se nesmí utopit. Zetorkó se na bergl nevydrápeš a sténak bys ju akorát utopil v blatisku. Šecko se musí fachčit plótvama a lifrovat z poliska na cemru. Sklizeň se tadyk fachčí dvakrát aji třikrát v járu. Celé Vietnam za jednu jařinu vypěstí přes štyry pětky mega tun réže a je v týtok hokně na pátym fleku na celym glóbusu.

Doklapali sme do Sapy, kde na nás déchnul luft moderního óbrštatlu. Než sme nekde vysadili stopku, už kolem nás króžili jungálský réžořróti a casnili nás do hotelů, poňókali nám masáž cemru nebo hůlky anebo chceli vexlovat love. Všade šajnovací blikny a neonový cetle s hambáčama, kebabem a taliánské zmrzkó. Čučeli sme na to jak Greta na trambus a neměli sme žádnó chuťku tadyk vegetit. Hópli sme na burgle a pila pali azimut Láo Cais. Smékli sme pětku kilců a šecko bylo curyk, jak sme byli zvyklý. Hodily sme bógnu k reštyce. V kotlu byla réža, v druhym klokotala blča na fajeru, sléпка si špacýrovala po kuchči a klobanem pucovala fusbódnú, takže šecko v ókeju. Békli sme si Pho Bo, škopky a láčově se nachálovali.

Langsam sme smykovali na sever k čáře s Činó a krótili palicama nad nekonečnémá kilcama terasovitých polisek. Špicové asfalt lemovaly banátlový palmiska a krpátý lonty vošajněný vodpolední zoncno. Ve štatlu sme se uvegetili v Hotelu Plaza s cifró kilopade štógrů dongů za betlu. Krpáté ponk vedle betle byl ale vyrépané z jednoho štyklu holcny, klimoška valila a retych byl vybléskáné jak čoklovi cajkle, takže to za ty love stálo.

Den šesté 2.9.

Na morgnové chálec sme hópli do hausu hnedkajc vedle hotelu. Ze startu sem měl fédry, že sme zapluli k nekemu domašov na kér. U ponku sicnili kindoší, šrajbčili vály do šulny a ščebetali na plné vál. Oltové rasken fífal na gauču u špizny a gapa lóskala cajtunky. Babáč trtal po kuchči a hrnul zobku kindošům aji nám. V Medlecu je krpáté kvelb, keré bačujó rákosníci. Nekolikrát sem začul storku vo tym, jak tam hákujó vod rana do večera, chuděra mutra má vodlitka přikširovanýho na bauchecu a skoro nikdá nezamachluje. Zgómnul sem, že tadyk majó kér a kšeft v holpecu na jednym tymplu a só s tim v ókeju.

Vo komplet inší lajfce domašov a tadyk sem vařil budku v blembáku aji štrekó curyk do berglů. Smykovali sme podél severní čáry s Činó a fest vechtrovali mapisko. Zablódit k sódruhům sme nesceli a vtruknót tam bez vízovýho štemplu ve flétně, buchli by nás do kameňa. Lubas měl origo flétnu zašitó u pasra v Hanoju, takže teho by rovnó bachli krochnó u vandny.

V jednom průsmyku mezi gajblama sem zblíkl cetlu „Natural park - welcome.“ Hodil sem bógnu na parkál, keré aufpasovali špenáti. Kaufli sme si za šest pěték litrů dongů flósky a šontali po tratecu z baumálů do džunglavalndny. Študýrovali sme lopóchy, bambusový křáky a havěť. Hlavně hmyzóši a motýle tadyk byly aspoň vo tři numera věčí, jak u nás. Po kluzkých šutrech sme doklapali k řáckýmu vasrpádu. Vasr chléstal a šprycal z berglu do rybecu a sajtny fámíků si u teho fachčili selfí blikny. Dyž nás zblícky debrecínky, měli z teho augle hnedkajc šédrem. Hodily kakáč na vasršpryc a scely si fachčit blikny s nama. Lochčili sme se do jejich fónyho apeců a měli lochec z teho, že šecky plochodráhový kocóři so nám akorát po vanu. Házeli sme s Lubasem macháčky, že sme tadyk jako vajsový kilošové. Lida zabrbllala, aby nám neruply nafecovaný ega a vodklapala fachčit blikny džunglové havěti.

Hópli sme curyk na chrchle a hrnuli azimut Viet Quang. Betálná štreka byla pali a mezi lontama byla traťůvka fest rozbaróchaná a samá lochna. Krpatý kolca se smékaly po šotolině a čestry sme měli natřepaný jak flajš na šnycle. V jedné bogně bylo blatisko a řácký grimle na volnoběh. Lida hodila hamovačku, ale kolco vzalo šmíra a bachla sebó na hródu. Štígrem si enem vodrbala kósek krupóna na paprči a čapě. Fichtl byl taky v cajku a my sme byli štond hrnót pomaly dál.

V jednom škvarkově na nás rákosníci házeli fest zvědavó čučku. Sajtna krpatých datlů za náma trtala enem v šortkách a hókali: „Helou.“ Měli sme pocit, že snád' v lajfce nezblíkli turistu. Vařili sme z toho těšany a měli v hercně tytok lonty víc, než celó pobóchanó Sapu se stržnickéma kšeftařama.

Dyž se zoncna kulila za bergl gróňat, dosmykovali sme do štace Viet Quang a natyplovali se do prvýho hotelu, co sme zblíkli. Lidě sme zafačovali dodrbanó pastelku a dostala dvojitě štampec bílý baldy proti chabrusu. Z týtok rozbaróchaný etapy se nám tak casnily kolky, že než sme chálovacíma baldama zchlamstli nudliska, byla Pho Bo blča už kaltnová jako škopek Bia Hanoj.

Den sedmé 3.9.

Dyž ráčny bóchaly šestó morgen, házeli sme čekanku, jak zasejc zoncna švuňkem vyhópne na nebál. Ale neska kokino. Ešče v sedum za fenstrem žádná lichtna. Vylifroval sem kostru z betlexu, hodil čučku z fenstru aus a zblíkl těžké régensburg. A dyž hókám těžké, gómu tym regnu jak sviňa. Skrz vasrový špagyše sem nebyl štond zblíknót haus na druhý sajtně štreky. Zapakoval sem pingl do igelitovýho pytlafu a na štylko sem si voháknul vasrovó šolnu, co byla porychtovaná pod sicnó na fichtlu. Nebyla žádná kaltna, enem fest chléstalo, tak sme si do holpecu hókli, že nésme ufachčený z cukřiska a hrnuli sme bóchat další kilce azimut východ.

Vysmykovali sme pali ze štatlu Viet Quang a langsam hrnuli po štrece kolem gajblu s řekó Nguyen Du. Včera to byla klidesová vasrůvka jak Švarcava pod Pryglem, včilka se ale převekslovala na řáckó hnědó řeku, kerá valila fest švuňkem. Dyby se v tym nekdo scel vycédat, jeho zagreblý štylko by řeka vyflusla do salcnový lóže, než by raky usypaly hoďku.

Regna nachléstala na štreku světle hnědý blatisko, kerý klózalo jak ajsůvka v Rondu. Ve šprcce proti regně byly lochny a tak sem za chvilce byl mokré jak ratyša, pastelky v páskáčích zapiplaný vod hnědkový hródy a névětčí pasovka byly zoncny švigry. Dyž sem je měl na héblu, špizoval sem těžkó tmu. Dyž sem je mázl pali z ciferníku, varsůvka mně peckovala baterky, že sem byl sténak blikšón. Langsam sme hrnuli a dávali fest majzla, aby sme si nerozhodili sandál, nečapli šmíra nebo nehópli aji s chrchló do bóřící vasrůvky.

Najednó sem před sebo zblíknul nekolik hamovacích lichten. Vysadili sme taky stopku a se sajtnó gelbecových mopedistů sme špizovali, že horajn vasrůvka zkásla štykl berglu a na štrece je metr bahnité hródy. Rákosníci kolem činóglovali, umigli pár krpatých baumálů a nedke splášili pár fošen. Než bys škopek vypařil, zbastlili přes zával krpaté tratec a začli přes tu šlamastyku casnovat burgle. Házel sem stojku ve štrůdlu a dyž byl přede mnó dva metry volnoběh, vyrazil sem brodit. Tam, kde krpatý rákosníci s búrem pěték kilisek trtali po hróďě, mělo mý štylko s bírbauchem a dublovanym kvichtem uplně inší ponor. Každé krok se mně vanilka pichla metr do blatiskové hródy a dyž sem ju lífroval aus, málem sem si přeškubl páskáčový šufle. Nad sebo sem měl našponovaný plótvé a po zbastlenym tratecu z palmisek sem smékal fichtla. Zafuněné, jak hóchberglař Jaroš pod Everestem, sem ve finálce doklapal na pevnó hródu. Za chvilce došontal aji Lubas zaprasené až po krkovicu, ale imvré s lochecovym ciferníkem. Hókl sem, že Lida je v gébišu, a že ji klapu vysadit curyk helfku. Přetáhl sem aji její burglu a ve fynyšovym štyklu štreky mně vysadil helfku aji Lubas a jeden tóngské helfr. Aby sme nezašpuntili štreku, museli sme langsam hrnót dál azimut Bác Me, sténě jako dva Ťongové, kerý celé zával prosmykovali aji s řáckym prasiskem přisukovanym v klecířu na zadnim sicu burgle.

Pár pěték kilců byla štreka v ókeju, ale potym byl asfalt pali a my zasejc pod kolcama zblikli šotolinu s blátiskem. V jedné bógně sem začul fest pecku. Ve špíglu sem zgóml lichtnu šédrem a dyž sem vykrótil krkovicu curyk, zblíkl sem Lubasa vplecklýho na hróďě. Štígreem nežuchl do vasru a kromě bebina na kolenu a vohlýho špíglu byl v ókeju a za chvilce smykoval dál.

Na jedné benálně sme zblikli šlauch s vasrůvkó, tak sme fichtle a čapy vopucovali vod néhoršího brajglu. Dyž sme vtrukli do štatlu, regna trochec povolila. Burgle sme mázli do plechový bódy, vopucovali si štylka v kópelce a vokopli se do suchých vrbků a zaprasený tričmeny sme vošplóchli v umyvadle.

Kalendr hlasil pátek a tak sme museli hrnót do paluše. Slopali sme škopky a měli plusově poladěné hercnu, že sme neska šecko zmákli. Dyž zamachlovali druhó palušu, valil Lubas gróňat. Lida mně hókla, že kósek vod hotelu zblíkla jedno bařisko a že by si ešče jeden čechr šplóchla do krkovice. Jako betálné džentlas sem tam smykoval s nó. V paluši s matama házela sicnu sajtna spařených réžořótů. Nameldovali sme si motané hrnec a hodili sicnu. V eklu sem zblíkl jakési kontoš s bliknama s neonový cetló Karaoke. Z futer se vyhrnul

zpařené Ťong a dyž šédrem klapal curyk s kastlem škopků, vysadil nám mávancem paprčó zvadlo. Někóřim nijak betálně zongčít, ale prubnót se má šecko, tak sme vodklapali do bódy. Na lavkách tam sicnila pětka na gryml zglganých rákosníků a jeden dóda békál do mikráku. V eklu byl zapřené kalósek s řáckó vanó. Kóřil britmenské hantec, tak sme trochec šprechtili. Do plótví nám mázli sklynky a nachléstali pytlované škopek. Za chvilec jeden zabékal cosi do placu a všeci šplóchli ochtl na ex. Nésme mošny a ufahčili sme to přes kopírák. V auglamžiku sme měli nacébrané novodur škopek a valilo se repete další kolco holpecovýho chlěstání.

Dyž rasken dobékal, mázl Lidě mikráč do klepeta a tlačkal kolkem seznam válů ve špizně. Házel těžkó diviznu, že koc z Kingálské Gracny nekóří ani jeden jejich valčík. Špléchla, že začula enem Du Tiena, ale toho zasejc nekóřila Karaoke kysna. Ve finálce bormen vysortýroval Batlesy a zonku Izbina. Tu Lida betálně gómala, vyhópla na čapy, začla házet vlny gébišem a békala: „Iz bin a háárd dejz najt.“ Zblikl sem, jak zbořený Ťingťongové hážó fest vilnius čučku na Lidiny poňókadla, kerý se ryticky hongaly v tričmenu. Dyž dobékala a na ex sme vyblózovali další dva škopky, rači sem ji tajduf zavařil do ovaru, že mám fedry, aby nesceli karaoke převekslovat na bukake. A dyž sem ze šulny kóřil, jakó mixnu vysadili amíkům, nescel sem s gelbecovéma ranařama fachčít žádnó peckovačku. Než sem ale vygómál, jak na slušno hópnot na zmizík, sulcmen mně zavařil do ovaru, že só borci poštengrovaný a měli bysme rači klapat od válu. Augroletó sem blikl na Lidu a s hantýrkó „soráč borci, we mast go toilet, zdarec,“ sme zahlásili loď.

Lubas na cimře házel těžkó chrupnu a zafačovanó pastelku měl trochec vod malinovky. Morgen mu musíme ufachčít kurýrovací retung a vanilku vypucovat. Včil bysme z ně spařenéma habrůvkama ufachčili akorát parodiju na mumiju a tak sme si vyšlechtili kelčáky a zapluli do betlexů.

Den vosmé 4.9.

Morgen ve štatlu Bác Me byl betálné, kula žhavila, luft byl vlhké jak v džunglavaldně a já sem vařil těžký těšany na pravidelné štampec slivkové bílé baldy, abych trochec vyšplóchl kocyša po včereší glgačce. Klapli sme kelcnó do frešných banátlů a zachléstli suchardový vohryzky zaftem z liči.

Přisukoval sem bágł na burglu a pod gumové špagyš přikurtoval aji vypraný vrbky, aby na luftu a zoncne nahodily suchardu a já si zétra nezapařil daňka. Dyž sme startčudlama nakopli fichtle, z blaťálů a motordeklu se na fusbódnú vysypaly festovní štykle blátiska. Načutali sme to do eklu a smykovali do dža. Štreka do Cao Bangu se betálně bógnila, asfaltová šlupka byla vypucovaná a bez lochen. Akorát jeden štykl štreky byl trochec pasovka, páč v gajblu zasejc fachčili novodurové prygl. Krosení v blátisku máme ale po včerešku těžce v plótví, takže si nikdo nerozhodil sandál a z tymplu horajn na hrázi sme si ufachčili špicový foťálblikny.

Raky sypaly poledne a módrový sme vysadili stopku u familkový řeštyky. Nameldovali sme si Pho Bo bíču a prubnuli pikslované škopek Bia Saigon. Pinglica kóřila hantýrovat anglánsky, tak sme u chálky vařili hantec. Špléchla nám, že pasově hókáme Pho Bo. Správně

se musí ty óčka zhltnót a hókat to jak dyž ščeká čokl – F Bo. To naše moravský Fóó Bóó, je pré šmetyna, tak aby sme si potym v Hanoju něco nenameldovali a potym neházeli diviznu co nám dotlačíj k ponku místo blči. Kocór byl v těžkym předklonu, jak betálně gómeme chálóvat baldama. Házal sem macháčka a místo čuni kósek nad blčó sem sicnil zapřené v židlofónu a štreka z misky do dózny byla fest dlóhá. Za chvilc sem měl na hóznách a tričmenu štyry nudliska a dva štykle flajšu. Zacólčili sme tři pětky štógrů za blču a dvě pětky litrů dongů za škopek, vysadili těžké děkovanec a hrnuli sme pali.

Zahamoval sem u jedneho mostiska. Gajbl s řekó byl čím dál víc rozpláclé a důle šplóchalo hafo vasru po včereší regně a taky sme se blížili k salcnový lóži. Mostisko se hongalo na metalových špagyšech, měl rudó vopréskanó ranu a holcnový fusbódnou. Kolem prosmykovaly štyry rákosníci na mopedech a v klidesu to hrnuli přes mostisko široký sotva na dva fichtle. Hodil sem svoju burglu na štand, vycasnil sem z kapsířa fotyho apec a klapal fachčit blikny gelbecovýho divýho vasru. Jodovkama sem špizoval nejbetálnější kompozicu pro bliknu jak do časálu a moc sem neházal čučku pod čapy. Najedno sem začul rupanec a než sem hókl F Bo, projela mně pastelka zhníló fošný. Štígrem sem se lapnul paprčama a vyhópl curyk, než se mně rozjela pikola na tři kola buchanců za minutu. Vopatrně sem svingoval curyk na hródu a našlapoval jak vojcl v minůvkovym polisku. Měl sem trochec vodrbanó vanilku, ale byl sem v chechtu, že sem nežuchl do vasru a nezagreboval v divoký vasrůvce do sna.

Bergle byly pomaly pali a na rovné štrece sme krótili heftama a naše krpátý Jamahy typlovaly vosum pětek a dyž fučel větr do cemru tak aji kilem. Za chvilc sme prosmykovali kolem cetle Cao Bang. Mázli sme si cajky na hotelový cimru a klapali štatlit. Byla neděla a bylo potřeba se hodit trochec do pucu na druhó půlku našeho rajsu. Vtrukli sme do frizér salónu s velkema špíglama a votočnema ledrovema sicnama. Krpátý gelbecový harizonový šmikmeni na nás házeli zvědavó čučku. Hodil sem sicnu na židlofón a přejel si klepetem po fósatý čuni. Rákosník to zgóml a už mě štětkó paplal ciferník pěnó. Potym ale vodklapal pali a vypadal, že má z moji vajsové dózny fest peří. Za chvilc došmatlal fýra kšeftu, ze šuflete lapnul břitvu a přepucoval ju vo ledrové řemeň. Včil sem lapl fédry já, páč z gómky, že mně krvelačné rákosník bude vostró břitvó rajbovat krkovicu, sem měl scvklé gébiš a vohryzek zahryzlé v krkovici. Kábr měl ale šikovný plótve a za chvilc sem se se žgraňó hebkó jak čestr krpátýho vodlitka vexloval s Lubasem. Dyž sem vycasnil šrajtoflu a házel dotazovanec, kolik dongů scó vylepit, fýra harizontechniků se enem lochčil a hókal: „Mistr, for frý.“ V předklonu sme mu hodili těžké děkovanec. Musím hóknót do placu, že dyž si dóznu domašov vostróhám žiletkó, mám za tři dni na čuni strnisko jak po žňách. Včil sem měl žgraně špicově hladký celé téden.

Den deváté 5.9.

Neska sme u morgnové zobky s mapiskem v plótvi vygómali, že štreka posviští aus z velkých berglů, nebude na ni moc bógen a měli bysme bét štond zmáknót přes dvě kola kilců do štatlu Than Nuyen. Smykovali sme po dvópródý štrece a po sajtnách se berglová džunglavaldna vexlovala do polisek s réžó nebo čajovema křákama. V rybálech si kopétka

šplóchali buvoli, v rygólech klobaly slepicfógli nebo švimčili kačeráci a na lontech přibévaly sajtny čoklů na volnoběh. Při jedné pauze na bruncnu sme s Lubasem vo čoklech hodili hantec. Lubino měl špicovó teóriu, že v berglách só baldoni módrový a šecky čokly tam už zchálovali. Tadyk só větší poliska, rákosníci chálujó vepřovó flajšnu a čokli mužó v klidesu vegetit na volnoběh. Moc mně to neštymovalo, páč sem vylóskal, že čokli se chálujó na celý vietnamské hródě. Akorát jeden moncl v járu majó naštelované čoklové ramadán a to je na kuchčení hafošů vysazená stopka. A ten metr je zrovna včil, proto sme v žádný reštyce nezblikli šnyce z čokla ani štěkanó nebo vočózenó čoklí čapu na knóblu. Lida hantec zamachlovala s tym, že sme pakyni, co by schálovali aji vlastní čapu, mázla si blembák na glocnu a hrnula pali.

Horajn v berglách po štrekách typlovali hlavně rákosníci na šelijakých fichtlech, mopedech a chrchlách nebo pichlý burizoni na rakách. Karizon sme scukli tak pětku za celé deň. Tadyk to bylo inší. Ťongů na dvóch kolcách bylo furt hafo, ale smykovali mezi karizonama, velkéma trambusama a busama. Komanči ve Vietnamskym hajmu neubóchli žádnó sajtnu busovéch šofců ani busotechnu. Ťamík si prostě kaufne bus na sólovku a šofcuje ho kadyma sce a vozí šecky kam si nameldujó a zacólčijó. Jenže ťongové majó rantále v lověně a čím víc pasrů a koc vodlifruje, tím víc krupice vybóchá. Díkson týtok gómce busy valijó na plnó knedlu, předjíždijó v bógnách a majó všade přednost. Na krojcnách totiž fachčí regule, že větší karizona je na forhontě. Dyž před bógnó začuješ tróbení, zahamuj a rači hópni do rygolu aji s fichtlem, páč za chvílec se vyřítí karizona a vedle ju bude stróhat bus v protisměru.

Každéch pár kilců sme lapali do malinovek jejich šofcovací regule. Co se ti fachčí za cemrem, to ti může bét egál, dyžtak začuješ tróbení. Dyž sceš nekoho stróhnót, musíš zatróbit. Jináč ti druhé bormen může hodit bógnu do štreky, páč špígle nemá nebo do nich neháže čučku.

V jedné bógně se mně zamóglily ródle, že sem si málem rozhodil sandál. Fichtl začal kólčit a fachčit serpentýny jak haďál v soli. Vysadil sem stopku a zgóml, že přední kolco je bez luftu a má těžké platfus. Na pichlym gumířu sem kvaltem shnilýho želviska dosmykoval do prvýho hausu s cetló Xe. V kalendru byla neděla, raky sypaly poledně. Byla to tutově nejbetálnější časůvka házet čučku po gumířovým mechošovi. V hausu tichonov a nikde ani čapa. Vysadil sem buchec na bambusový futra a hodil voláre. Zasejc tichonov. S hercnó v krkovici sem pomaly šontal durch gumotechnó a špizl do krpátý cimry za korálkový špagyše. Tam na betlexu gróňalo trio fest spařenéch rákosníků. Nescel sem je vylekat, aby mně ve fédrú nevysadili bubeníka nebo neumigli gonglu kchánem, tak sem enem tichonov chrchlal. Za chvílec jeden rozblikl auglrotetu a házel na mě čuz žlutorudó augló. Britmensky sem mu zavařil, co se mně sfachčilo za pasové vál. Ťong z teho měl v řepě pustevnu a já ho rači lapl za plótev a vodcasnil k burgle. Zagynglal palicó a z regála hňápl bágl s novodurovó dušó. Vodšróboval kolco pali, oltovó dušu rozmigl fiknama a šupl do gumířa. Do teho hňápl dušu, nafecal ju luftem a kolco buchl curyk do chrchle. Než ráčny zmákly pětku minut, bylo šeckó fertyk. Z kapsířa sem vycasnil šrajtoflu a rákosník zaprasenym kolkem našrajbčil na šraňk sedum pěték litrů dongů. Byl sem v těžkym chechtu, šópl mu do paprči kilo a vysadil těžké děkovanec. Kšeft je prostě pro rákosníky svaté. Šak si prubnite ve Štatlu v nedělu

v poledne vycasnit z betle zchléstanýho mechoša. Rozhodí vam sandál heverem nebo pošle fofrem na tympl, kde zoncna nerumpluje.

Dnešní štreku sme zapíchli v hotelu pětku kilců vod salcnový lóže. Chálovacíma baldama sme zkušně zbagrovali Fo-bo blču u dvó sulcnových réžožrótek. Byly to ramlice s těžkéma dudama a čestrama jak eklové haus. Névětší, co sme za celej rajz zblikli, protože většina gelbecových kocóru só šlank žihadla s brestama jak štempl na dvótečku a gébišama jak dva štykle knóblu.

Den desáté 6.9.

Vyhópli sme na burgle a pila azimut salcnová lóža. Bočmen štreky sme špizovaly vasrový poliska s mangrovovéma valdecama. Tytok baumály a křáky lajfčijó enem na tymplech, kde se mixní salcnová a normiš vasrovica. Pálený gómáci temu vařijó brakické vasr. Kam až augla došpizla byly na hródě aji v mořisku naflusaný krpátý vápencový bergly, kerý fachčily hafo zátok.

Štreka valila přes betálný, kilec dlóhý mostisko na ostrov Dao Cai Bau. Házeli sem špiz bočmen a jak sem zblikli krpátó štreku, nahodil sem pravó bógnu a pila na plážisko. Asfaltové tratec byl pali a po grymlovym štyklu štreky sem kolcama zaplul do vajsovýho písku. Pedama v páskáčích sem se zichroval a drandil k mořisku s lohecem na dózně. Na pláži nebyla ani čapa, tak sem si vokopnul cédací trenažery a pila do vasrůvky. Hópнул sem přes trio vlnisek jak Mič ze špiznovýho serošu Pobřežní vechtr. Házeli sem těšany, jak si po pětce dnů lajfy ve skleníku vokaltním štylko ve vypucovanym vasru. Ale kulovka. Vasrůvka měla hicnu čerstvý bruncny a byla fest zaprasená, že sem nebyl štond si ani zblíknót kolky na plótvách. Chvilec sme pudlovali a měli radostovice aspoň z čučky na kolorovaný šify a palmiska na hródě.

Potym sme se vypleskli na hródu do písku jak tři zagreblý vorvaňišle a zoncnil si vany. Olšovky mně občas vošplóchlo vlnisko. Najedno mě cosi poštengrovalo na platfusu. Hodil sem sicnu, baterkó blikl na tympl u čapy, a málem mě vysadila pikola. Vasr vyšplóchl na hródu šeredné štykl havěti. Mělo to šest čap, ranu jak zmutované krabál a z čestru temu čóhal dvě pětky čísel dlóhé bodec. Štígrem to bylo už zagreblý, tak sme si ufachčili blikny a mě se hodila hercna do klidesu.

Než sme do indočínský salcnový lóže hópli podruhý, chvilec sme šontali po pláži a házeli bedlivó čučku po vasrový havěti. Zgómlí sme, že je příliv a monclová gravitačka přislosla kromě brajglu aji žahavý glocnohaksnovce, kerý langsam švimčili porychtovaný ti fest sežehnót krupón. Lubas pré zblíknul aji šalinová rejnok fišlu. Rači sme hodili sicnu na molo, cédali si enem pastelky a zoncnil si cemry.

V mapisku sme měli ufachčené krojc asi dvě pětky kilců azimut sever. Měla tam bét ubóchlá oltová budhistická kirchna. Prosmykovali sme pískem curyk na asfaltový štreku. Klášter byl zbóchané z vajsových vápencových grimlů a zadeklované rudéma křidlicama. Všade byly kingálové havěti – lviska s vyceněnéma réčama vybóchaný z vajsových grymlů. Doklapali sme do futer, kde byla mázlá cetla, že si máme sešlapat pekle z pastelek. Dyby sem to měl ufachčit třeba před Pítrskirchnó, budu mět fédry, že mně šufleta někdo fofrem šlukne,

ale tadyk sme peří z čórkařů neměli. Šórali sme po tépichu a házeli čučku na goldnovýho sošnýho sulcmena s lohecem na dózně. Házel sicnu s habrůvkama krojcem a ponky kolem ně byly nabóchaný šelijakó zobkó jak regále v Tesku před vodmachlováním. Vsakovali sme plusovó energiju. Za chvílec sme ale začuli za vandnó za Budhaboyem ňáké šrumec. Pecky a škróňání jak dyž šópeš těžké holcnové šraňk u oldmutry po linu. Do teho bóřil rákosnické hantec. Někóřil sem ani ťuk, vo čem ševelijó, ale mázl bych plótvu do fajeru, že to byly fest pasový zvonky. Mnicháli asi móglovali řácké regál a byli. Ufachčilo nám to lohec na dóznách sténě jako to, že naše páskáčový lojfle byly zaparkovaný před futrama.

Dyž sme doklapali na hotelovó cimru, vyľifroval sem pali cajky z bágľu. Přepucoval tričmen a trenažery v kópelce a scel sem si na glét šrajbnót pár cuntů z dnešního rajsu. Pětkrát sem profilcoval komplet cajky, ale šecky gléty (aji ty vízový rajzovací) byly pali. Vařil sem budku a pak se mně v gongle rožlo. Včera sem si gléty máznul pod polštář, abych si na ně feló nevyklopil pixlové škopek, co sme sloпали před gróňáčkó. Morgen musim curyk z Cai Rongu do Than Nuenu. Narychtoval sem si budála na půľ šestó a hrnul fifat.

Den jedenácté 7.9.

Morgen sem na budála v 5:30 vyhópl z regála. Lida s Lubasem ešče gróňali a tichonov sem se vodšóral k fichtľu. Přes den je u rákosníků všade mumraj jak v brablenišťu, ale včil, dyž zoncna teprve házela prvny šajny do tmy, bylo ticho a klides. Načutnul sem burgľu a byl plusově proladěné, že fichtľ špicově šajnuje na štreku a sólobugy smykoval azimut Than Nuyen hodit čučku po prošustrovaných glétech.

Asfaltová štreka byla betálná a já mohl valit těžkó pilu. Sedum pětěk kilců sem ubóchl za neceló hodkľu a už sem rákosníkovi u recepčního ponku meldoval, že potřebuju hodit čučku na cimru, kde sme včera šľáfčili. Vodmachľoval mně cimru, ale pod polštářem byl akorát novodur lajntuch a gléty pali. Už sem byl fest v ponoru, dyž doklapala štumédla a cosi hantýrovala. Gómal sem kulovku, ale hodil sem čekanku a za chvílec doklapala curyk a v plótvu dlachnila fóľiu s méma glétama. Nahodil sem rohlas na ciferníku a v předklonu ji vysadil těžké děkovanec. Hópl sem na burgľu a typľoval curyk do Cai Rongu.

Ráčny bóchaly vosum ran a já scukľ Lidu a Lubasa u tejblu před hotelem jak tlačí do štrycle morgnovó zobku. Hodil sem macháčka, že gléty só v cajku a že sem na fichtľu ufachčil novodurové fofr rekord. Z bergľu důle sem měl na tachálu kilo a patnást kósků.

Smykovali sme azimut další slavné tympl – zátoka Ha Long. Kdo ve špizně zčóhnul bondovku Pasr s goldnovó krochnó, tak betálně kóří jakó má mořisko v Ha Longu ranu. Hafo táců krpatech ostrůvků je nasypáných v salcnový lóži a je to takové paradajz pro augle, že tentok tympl našrajbčili do Unesca jako jeden ze sedmera přírodních hródovéch divizen.

Doprava ale byla těžká hustopeč, šeci v nervu tróbili a smykovali jak pobóchaní. Na jedné krojcně Lida zasejc fest zahamovala, kolco se jí smékľo a už stróhala čestrem štreku. Blembák ji zchrastrnul z tykve a bylo šťigro, že ho nežvěknula gelbecová karosa. Lidu taky ne, takže s krpатыm bebinem byla štond hópnot curyk za ródľe a hrnot langsam dál.

Štatl Ha Long byl podobné jako Sa Pa. Všade mračmenový hausy, reštyky bez slepicfóglů, kvelby s tutově americkéma vrbkama a husté štyngec z fichtlů a fritovaný fofrchálky. Prohrnuli sme durch, ufachčili nekolik bliken a fofrovali do dalšího štatlu Hung Thang. Na nebál dopluly blekošový mračmeny. Hodili sme pravó bógnu a pila do reštyky. Než sme se uvegetili na krpatých židlofónech, začal chléstat těžké regensburg. Hodili sme za žgraň Pho Bo blču a kaltnovó pixlu Bia Hanoj škopku. V regně se nám typlovat nescelo a tak sme si meldovali další kolca čechrů a na ponku z vyslopaných pixlí sme stavěli pyramidy, kerém se hantýruje Hanojský turmy.

Dyž regna vysmahla do dža, raky už sypaly štverylku a s Lubasem se nám už sukovaly pastelky. Hodili sme kakáč na další rajs a za dvóma eklama sme zapluli do hotelu. Šláfčení koštoval tři kila za řepu, ale rákosník byl fest kšeftmon. Pré za betálnó cifru pětadvacet dolců nám zétra namelduje šíf, kerym povalíme po salcnové lóži, hodíme vizitačku do krasové lochny a dyž budeme durchčit ešče jednu noc na sténym tymplu, zalepíme enem dvě kola za noc. Zglganéma gonglama sme šecko vodkévali, zacólčili krupicu a vodklapali si vošplóchat štylka a gróňat.

Den dvanásté 8.9.

Vyhópli sme z betlexu, klapli kelcnó do štyklu sladký brzdy a vyslopali štampec bílé baldy na vypucování bauchecu vod rákosnických breberek. Jak nás zblíkl Ťamík za recepčním tejbem, trtal za nama a do plótví nám vrazil flósky a gléty s mapiskem, kam máme naklapat k šífu. Kula žhavila a my sme došontali na molisko, kde už házela stojku sajtna turistálů. Hantýrovali sme si pod hébly, že po skoro půl metru špizujeme novodur vajsový dózny. Podle hantecu tam byla štverylka pasrů z Finlandu, kerý měly sežehlé krupón do kolóry čestru paviánskýho vopicmena. Britmeni vokoplý v bušmenšolnách se slamněná toprama na glocnách a s rezatéma harizonama. A potym sulcmenový Skopci, kerý imrvére tlačili za žebř čoklbuřty, banátly nebo burský vogle. Co pasr to origoš ciferník, kdežto rákosníci byli, jak dyž je ufachčíš přes kopírák.

Než špagyšama přisukovali šíf velké jako šíf Moskva, neska teda už zasejc Dallas, keré švimčí na Pryglu, vylóskali sme na cetli, že plavba na půl dňa koštuje 190 litrů dongů, což nésó ani dvě kola kachlí. Ten hotelové gřuflón nás zkásnul vo pětadvacet dolců za sténé vélet, akorát nám k temu mázl kolórované líbrsbríf, kerym si můžeme akorát vypucovat gébiš. Neměli sme z teho chmurky v řepě, ale spíš sme se temu lochčili a po vachrlatym mostisku naklapali na šíf a pila horajn na palubu.

Ze šífu sme začuli pár bóchanců, klingeců a do héblů nám vtrukl blekové mračmen sfajrovaný ropy. Nakopli motor a potym sme langsam hrnuli azimut krpatý ostrůvky. Doklapali sme k jednomu věčímu a vysadili stopku. Rákosník nás vylifroval aus a druhé nás vodtahl po schodech k lochně v berglu. Po plechových tratecech sme mózovali po betálný jeskyni, ze stropa čučely stalaktity a z fusbódný stalakhnáty jak v Punkevkách. Enem rákosníci všade buchli šajnovací lichteny, kolorovaný edizonky a lejrrový blikny, že to tam mělo ranu jak dyž Miša Davidů békal Diskostorku.

Náš šíf vodsmykoval pali a Ťongové nás začli rychtovat do polyšových sichrovacích šolen a lifrovali nás do krpatých kajaků. Sceli zasejc vylepit další love. Prubli sme jim máznót před ciferník naše hotelový gléty, kde bylo asi šestkrát šrajblý ól inkusív, ale kulovku. Sceli love nebo pré nebude kajak. Chvilec sem s nima hókal smlóvací války a ve finálce nás buchli na holcnový pramicu, keró šofcovala krpatá rákosnica. Zaplula s nama lochnó do laguny, imrvére mlela pantem vietnamské hantec a co chvilec nastavovala paprču, že sce love. Zblikl sem vedle sténé šíf se sajtnó skopců, kerý dyž svoji rákosnici vylepili love, tak s nima zahongala a voni se lochčili jak pakyn na zoncnu. My se mohli hongat sólobugy, tak sme gapě nic nevysolili. Dyž za chvilec zgómla, že vo její žgryndy nemáme interes, tichonov s nama švimčila na další molo.

Tam sme hópli na větší šíf a hrnuli na širý mořisko. Šofec vysadil stopku u dvó slavných grimlů, kerý majó ranu, jako dvě dózny, co si scó dát kisanec. Ufachčili sme si blikny a pomaly se pakovali důle do kajuty, páč vodstartoval těžké régensburg. Blicy a hromále migaly do salcnový lóže a špagyše vasrovíce chléstaly, kam augla došpizla. Tichonov sme na tu bórku brélili a dófali, že nás Kiloš Poseidón nesce ešče vodkráglovat. Skopci už neměli vylochčený ciferníky, ale bylo jim fest šófl, jak se šíf hongal v řáckym fukěru a enem si pod rudý fíky blblali: „Majngot in himl und šajse vetr.“

Jak sme valili curyk k hródě, počágro se házelo do rychtyku a dyž šíf přisukovali k molu, byla regna pali. Hókl sem, že si scu kaufnót ňáké suvenýr. Hópli sme do prvýho kšeftu, chvilec tam mózovali a v tym sem zblikl betálné tričmen. Celé rudé jak azbucká fangla a na bauchecu gelbecová pětiplótvá šterna. Kaufli sme si všeci tři sténý a vokopli si je na štylka. Tadyk je to projev úcty k rákosnický fangle, ale co na to budó hókat luftový šmetyny v Aeroflotu to góme enom Velké kiloš.

Lida měla ze šífu dohópanó bandasku, a tak si kostru vylepila u špizny a slopala vasr. My s Lubasem sme ale špicový mořiskový vlčmeni, vaníře nám škrundaly enem vod módrú a tak sme do holpecu vodklapali do štatlu. V jedné reštyce sme zblikli, že majó beču pichló v pultový ajskysně, v deklu ufachčenó lochnu a čechrujó si bahno do kryglů. No spíš do litrových igelitových kanfasů, ze kerých si to u ponku šplóchajó do sklínek. Třikrát sme museli pinglovi hantýrovat, že si sceme nameldovat každé svůj kanfas, a že zaprasený dvódecky si může šópnót za topr. Krótil palicó nad tym, že to slopeme rovnó z kanfasů, ale jako škopkomilný štatlaři, co majó hrnec v hercně, gómeme, že dvakrát přechléstnuté škopek se má hnedkajc vychléstnót pali, pač je stržené. Motaná cénka nám šmakovala a dyž nám pinkl dotlačil na ponk každýmu páté kanfas, ve finálce pochopil, že nésme štengrbacili, ale enem mu špórujeme haksny.

Na tratecu před reštykó byla zaparkovaná kuchča na kolcách a módrové Lubino vodklapal nameldovat zobku. S lohecem na dózně mně hókl, že pré nameldoval prubovací meny mořiskové havěti. Za chvilec nám vozoncněná kobery dotlačila na tišl talcle, pixle s helfkama do chálky a pod čapy nám mázla velké blaukecové lavor. Vařili sme z něho těžkó diviznu a hantýrovali, na co lavor je. Já hókal, že jim turisti po chálce hážó šavle, tak nám to sem pro sichr už mázli předem. Lubas hantýroval, že nám do teho máznó krabála, kerýho si sólobugy zarépnem a ukuchčíme.

Za chvílec ale kocór dosvingoval s řáckó misó kuchčených mušlí a byl jasné válčík, že lavor je na brajgl z vylópaných ulit. Než sme šecker zbagrovali, havaj doklapala s další misó a na ponk nám mázla dvě sichrhajsky. Z toho už sme byli komplet na haluzi. Kuchmajstrová ale dosmykovala s talclem nafulovym vrtulovéma glocnohaksnovcama, hodila sicnu k nám a ukázala nám, jak tó sichrhajskó verépnót flajšnu z krunýřa. Kolky sme měli po vyglganých hrncách gramlavý a slizká havět byla v krunýřu fest přiheftlá. Byl to ale betálné lohec a chuťka monajzů a čilizaftů do holpecu se salcnovó havětó nám fahčila v dóznách paradajz. Lavor byl po rantl nafulované vápencovéma krupónama a brajglem a módr byl pali. Pingl vopucoval prázdny tejbly vokolo a začal na ně zdvihát židlofony. Raky sypaly jednu hodku morgen a reštyka hlásila machlbery. Kalósek doklapal s cechem na tři čtvrtě mega dongů. Dyž sem zblíkl to numero, málem sem sebó bachl na hródu. Pak sem si ale přerechnoval, že je to do holpecu a za necelý štyry kila kachlí sme tadyk každé vylemtali kybl cénky a zgřufli půl lavóra mořiskové havěti. Plusově proladěný sme šontali curyk na hotel.

Zahamoval u nás ešče jeden Ťong na burgle a hókal: „Kamon, bum bum girls, very najs.“ Zgómlí sme, že bum bum není mixna, ale že nám nabízí lupačeva za love. Hodili sme mu děkovanec, že baletky ani kapelníka lapnót nesceme a vodklapali sme gróňat každé na sólovku.

Den třinácté 9.9.

Po včeréšim palermu sme házeli chrupnu, až byla na ráčnách pětka hodin. Kábr vod recepčního ponku sice bóřil, že sme měli v devět hrnót pali, ale šizuňkovy hemzy sme měli těžce v plótví, páč se na naší sajtně fest vopeřil. Hodili sme mávačku zátoce Ha Long a našpizovali sme angoráky na cetle azimuth Ha Noi. Štreka byla široká a za pár kilců z toho byla řácká hajvej. Lochny jak na dé jedničce a šrumec jak dyž u Humpolca napadne prvá vajsová srajda.

Kromě pichlýho kolca sem měl na fichtlu další šlamastyku. Jak na žaponskó chrchlu dva dni chléstal vasr v Ha Longu, nacébralo asi do šaliny a drátů a přestal fachčit klaksón. A to je u rákosníků horší než dyby nejel tachec nebo lichtny. Za celó štreku sme do dózen vsákli rákosnický šofcovací techniky a gómky. Dyž sceš nekeho stróhnót, musíš tróbit, aby ti nehodil bógnu do štreky. Páč olt rákosnické šofec nemá žádné interes, co se mu fachčí za cemrem. Včil sem musel mět basedovky na ščopkách a vechtrovat šecky vehikly. V půli štreky se fukěřem klaksón vypucoval vod vasru a začal zasejc fachčit. Su zvědavé, jak budu šofcovat ve Štaci, kde sem tróbil sotva jedná za metr enem na pasra, co zagróňal na rudó lichtnu na krojcně.

Ubóchli sme přes kilo kilců do štatlu Tu son, keré je na tymplu enem dvě pětky kilců vod centra Hanoje. Dyž sme v reštyce chálovali Fo Bo blču, házel sem dlóhé čus na naše burgle. Byly dorépaný, zapiplaný vod blatiska a prachu ze štreky vod kolca až po špígle. Taktok to pasrovi nemůžeme vodlifrovat curyk. Měli sme nabefelovaný rajsovát enem po Hanojštatlu a ne k čínské čáře, do berglů a ke slaný lóži. Za reštykó byl kohót se šlauchem a cébrala z toho vasrovica, tak sme žaponském Jamahám ufachčili betálné pucuňk.

Progómlí sme, že šláfčit tadyk bude košťovat krpaťeší love než v Hanojšťatlu, tak sme tadyk hodili čučku po hotelu. Než sme ale našponovali kostry do regálů, lapali sme do ovarů betálné bengál. To se asik ve vedléši cimře fest mixnila ňáká rákosnická familka.

Den štrnácté 10.9.

Ubóchli sme dvě pětky kilců a podle mapiska, kerý sme za celó štreku neprošustrovali, sme našli krpató ulicu, kde sme si vypučili naše betálný Xe. Házeli tam stojku ten sténé pasr a házeli na nás kamýckó mávačku. Burgle sme šópli bočmen a kábr navalil Lubasovi curyk rajsovací flétnu. Než šel hodit špiz na trio vopotřebovaných fichtlů, zahamoval sem ho a ševelil sem mu britmensky do ovaru medový války vo tym, jaký to só špicový chrchle, a že su v lověně do toho zeleného blembáku s orlicó, co mě každé den sichroval budku. Vysadil sem mu dotazovanec, esli si ju můžu kaufnót. Chvilec rechnil a potym mně ju střelil za pětku dolců. Lapl sem ju do plótvě, mrknul auglioretó na Lidu a Lubasa a fofrem sme smykovali pali. Z dálky sme čuli bóřenó, dyž kšeftmon na tachecu zblikl, že sme na burglách zmákli skoro dva litry kilců a pár novodur répanců. Ale to už sme svingovali v davech réžožrótů azimut hotel.

Bez bágľů sme na volnoběh vodklapali na Thang Long plac. Abysme enem nerajzovali po lontech s burizonama, sceli sme zbliknót aji ňáké kulturní valderón ve Štaci. V Hanojšťatlu majó vod jedenástýho kilojáru ubóchlé tyjátr, kde špílčijó s vasrovéma lótkama. Kaufli sme si tři flósky do poslední brázdy a vařili těžký těšany.

V tyjátru sme hodili s Lubasem sic na sklopnó sicnu, ale byla to těžká pasovka. Cemr s čestrem nacpané do krpatýho sedla, jak dyž se koc po kaltně lifruje do krpatých hózen. Kolena sme měli vopřený na doraz vo sicny před nama. Ešče že sme v poslední lajně mohli vobčas hodit stojku a porovnat slisovaný štylko. Lida se nám lochčila, že sme sulcmeni.

Tyjátr byl ale betálné. Důle byl švimec s blaukecovó vasrůvkó a v tym švimčili lótky. Do toho vařil rákosnické plechové hašiš těžké šraml. Chvilec se tam mixnili drakáli a z rypálů jim šlehalý fajery a čód. Potym dosmykovali buvoli a dyž zvorali poliska, z vasru vyrašila réža a další betálný scénky z rákosnickýho lajfu. V pauze sme ve foajé študýrovali, že lótky só vyrépaný z holcný a merglujó kolem půl metra. Špílmachři s nima móglujó s helfkó holcnových bald a só schovaný ve vasru za oponovym lajntuchem. S kulturně poladěné hercnó a votlačenéma čapama sme klapali curyk na hotel, ale na štrece sme zblikli palušu s cetló Bia Hoi za štyry litry dongů. Byla to sice cifra enem za decku ochtlu, ale fofrem sme si zrechnili, že škopek za dvě pětky kachlí v centru Hanoje musíme prubnót. Hodili sme sicnu k ponku na tratecu před škopkotechnu a v lochecu čechrovali.

Raky sypaly dvaadvacátó a za chvilec dosmykoval rozblikané vágen se švestkama. Krpatý kliftoni vokoplý v hnědých mundurdresech vyhópali aus a ufachčili raziju. V tu ranu pinglové lapli ponky a židlofony a fofrem je nalifrovali do reštyk. Rákosnická pinglica nás s kryglama v plótvách smékla bočmen do průjezdu a neco hantýrovala. Házeli sme čučku, jak se švestky přetahujó vo plastový židlofony s fýrama reštyk a dyž ňákó zhamstnó, švihná si ju do karizony. Za tři minuty bylo po akci, švestky s pětkó zhaftnutých siců a třema ponkama

vysmahli do džá a rákosníci narychtovali curyk tejbly na tratec a slopalo se dál. Hlavně Lida vařila těšany, že může curyk na tratec, páč v bočmenovym průjezdu pré trtali ratyši velký jak bobřiska v zološce.

Lubas zahlasil do placu dotazovanec, esli sme nekde nezblikli retych, páč má bauchec natlakované jak vasrojem. Zakrótili sme palicama. Chvilec sicnil s haksnama krojcem, ale potym vodklapal do reštyky. V tu ranu ho ale pinglica lapla za plótev a casnila ho za ekl, tam našponovala kolek na štyngecové baumál a zavařila „men toilet trý“. Lubino se začal lochčít, že si skoro šprycl bruncnu do hózen. Vařili sme těšany, jakó bude mět ranu toilet trý pro kocóry, ale Lida hókla do placu, že rači pukne ve švu, než aby ju nekde u baumálu gřufl do čestru módrové ratyš. Rači sme ju neštengrovali a do holpecu vodklapali curyk na hotel, kde byla špicová porculánka.

Den patnácté 11.9.

Neska sme měli v plánu celé den šontat po Hanoju. Ve kvelbu sme si kaufli mapisko a hrnuli větrat žraloky. Azbuci majó v mauzoleu zaparkovaného zagreblého Leninboya a rákosnický komóši si zasejc naimpregnovali ojlem štylko tuhason Hočimina a mázli ho do řáckého vajsového hausu. Levandula byla, že ho asi pasově narychtovali, takže jim začal štyngčít a museli ho přepucovat a našprycnót novodur mazutem. Mauzoleum bylo tentok metr zamachlovaný a kolem klapali vojcli ve vajsových mundurech a s kulasama na cemrech.

Vedle byl vodšpérované muzál komančské sajtny, ale dohókali sme se, že na štyry štoky cajků s rudéma šternama nemáme chuťku. Místo toho sme svingovali do parkálu, kde sme si ufachčili blikny pagody na jedný čapě, a potym sme klapali do Budhaboyova palácu. Před vlezem měl betálné parkál s krpátéma vošlechtěnéma bonsaj-baumálama, ale na placu za tym zasejc házel stojku na grymlovym gruntu bronzové Leninboy. Hnedkajc vedle si sajtna katolických ubóchla řáckó kirchnu s malym Kilošem bóchlym na holcnovym krojcu. Měli sme z toho všeho lečo v budkách, jak tadyk bylo šecko zmixněný a šecky kulturní valčíky dopatlaný do holpeca.

Vietnam byl v půlce devatenástého kilojáru žabožrótská kolonia a pro rákosníky štengrbacily tadyk fýrové ufachčili betálné kameň. Všade byly kovaný klepeta na řetážech, krpátý cimry pro mukle a na jednym tymplu byla mázlá gilotýnova mašina na migání budek pali. Dyž rákosníci v járu půl sta a štyry kósky vybóchali frantíky do džá, ubóchli s oltový šutrotechny muzál. Za pětku jařin ale byli už v těžké mlatě s amíkama a krimoš zasejc fachčil jako kleknservis pro lapnutý vojcle.

Velká mixna severních komančů a jižanských protikomárských rákosníků měla svůj vlastní muzál. Hnedkajc za plotiskem na hródě byly pichlý tankále, éra, vrtoluše, kanóny na kolcách a další rozbaróchaný štykle vojclovských verglů s lochnama po kulkách. V hausu byli ve dvóch štokách šecky krochny, bombiska, fajromety nebo kchány a mačety betálné porovnaný v regálech. V muzálu ve Štatlu je třeba u krochny cetla s tym, jak se krochně hóká, v kerym járu ju ufachčili a kolik gulí se do ní dá nalifrovat. V Hanoju je místo toho šrajblý, keré komančské špenát a při jaké mixně ju lapnul dolcmenům.

Težké interes sem vařil nad cetlů u tříkiliskový palice, kde sem vylóskal, že chrabré Ho Nguyen Bum tymtok bác-hamrem svéma holéma plótvama ubóchal do zagrebnutí tři pětky špenátů v mixně u Hue. Po dvóch hodkách špizování sme lapli módr a pila hodili čučku po reštyce. Jako v každym lontě aji v Hanoju byla paluša na každym eklu a my mohli hodit za rěč chálovacíma baldama poslední origoš Pho Bo blču.

Zrechnili sme love v kešeňách, mázli si bočmen rantále na taxála curyk na letisko a klapali kaufnót prezenty pro familku. Lida kaufla tričmen, blekošové čaj a helfky do chálky. Já převeksloval ešče dvě pětky dolců na dongy a ve kšeftě na eklu sem kaufnul pytlaf kafiska Kopi luvak za dvě kila štógrů. Totok kafisko je ufachčený z kafových štyklů, kerý musí nédřív schálovat cibetka a potym se štykle kafiska vyrépó z její hnědky a vopražijó. Za jeden krpaté hrnec lógru Kopi luvak v reštyce zalepíš aji štyry kila. Pro sajtnu kamýků sem kaufnul pixle škopku Bia Hanoi, chálovací baldy vykládaný perleťováma grymlama a dvě lampy čili-monajzů. Lubas kaufnul železné stahovák, šalinové multimetr a za poslední love jakési voschlé štykl glocnohaksnovca. Domašov to pré ukuchčí familce jako špicové rákosnické receptál na nedělní zobku. No, za dva tédny mně hókal v háku, že to prubl uklohnit dvě pětky minut v mikrovlnym šporhétlu. Rygoletó strašný, havěť jak šutr a nescel to pré chálovat ani čokl.

Prošontali sme večerní tržisko a lapali do héblů betálný štyngece a do auglí špicový blikny asijské hródy a šrajbčili si to do glocen, protože zétra valíme curyk to Štatlu.

Den šestnácté 12.9.

Po betálný zobce v hotelový reštyce sme doklapali curyk na cimru a začali pakovat. Pruboval sem šecko natlačit do pinglu, ale jak sem včera kaufnul ty prezenty a pětku pixlových škopků kamýkům, musel bych bágl rozšklubnót. Hópl sem na recepcu a vod Ťonga vysomroval kartónový šochtlu a do toho napakoval škopky, blembák a tričmeny. Festovně sem to volepil izolačká a dófal, že mně ten poklad šlompáci z ajroflotu nekde neprošustrujó.

Vozoncněná havaj ve vajsový hemdě nám z recepcy nameldovala taxála a zacóčili sme dvě noci ve špicovym Hanojskym hotelu. Se slzó v augli sme špizovali fenstrem aus na rákosníky, kerý smykovali jak brablenci po svym hajmu, ze kerýho je žádná velmoc nebyla štond vybóchat. Národ, keré je pevné jak gryml, kované komančské búrojařinovkó, ale keré ti za love splaší jakékoli vergl. Házeli sme zdravicu sajtně špicových burglařů, kerý na sciplym krpatym fichtlu vodlifrujó živátor prasisko durch metrový blatisko, aby ho jejich havaje mohli ukuchčit s betálnó réžó.

Na letišťu sem si nechal voštemplovat napakovanó šochtlu a s lehkym fédrem sem ju poslal po rozglajdanym pásu do lochny ve vandně. V kapsířu sme vyštrachali poslední rákosnickó krupicu a kaufli si poslední tři čechry v pixle a zachléstli suchardový sandále. Potym sme naklapali do éra a flósky nám zčihly láčový azbucký kocóři s dlóhéma čapama v šufletech na šteklách. Zaparkoval sem čestr do židlofóna a jak bylo éro v luftě, hodil sem čučku na novodur biják Arnýho Švarnýho – Termecboy – mixna verglů. Luftový šmetyny nám dotlačili kuřfóglí štykle s réžó. Byl sem v ponoru, že sem kaufnutý chálovací baldy šópnul do

šochtle a včil musim tlačit za žebř plastovym gáblvercajkem. Než sem nabodnul prvé štykl flajšu, měla vidlička půlku kelcen vylámaných.

V Moskvě sme zasejc zkejsli rukavicu hodin, ale vodníka sme rači neslopali. Za tři hodky budu muset šofcovat karizonu a švédský kliftoni v Cajzlgradu majó inší metrůvku než krpátý rákosnický flojdi. Měli sme fest domotaný řepy z časůvkovýho vexlu, takže sme nekóřili, esi je morgen nebo noc. Porychtovali sme se u futer s cetlů Cajzlov a jak je vodšpérovali, vtrukli sme do éra a za tři hodky plachtění sme gecli na hródu letiska Vény Havlovýho. Prubl sem hodit voláre pasrovi, aby pro nás přihrčel a vodlifroval nás na parkál, kde mám pichlů karizonu. Z fónyho apecu sem ale čul samé pasové réžožrótské hantec. Mázl sem do kontošu rákosnické chytré plěšek a do fónu šópl tuzemské a šecko fachčilo v ókeju.

Raky sypaly prvo hodku po půlnoci a já sem házel stojku u pásu, až dosmykuje moja šochtla s prezentama. Gafł sem ju do klepet a pila pali. Jenže čárový švestky vo mě měli těžké interes a tak sem jim musel svoju šochtlu ešče šópnót do Rentgényho porychtuňku, aby zblikli, že v tym necasuju kvéry ani pytlafy s brusem, ale enem burglařské blembák a pytlovaný škopky z Hanoje.

Na parkále sme hópli do vágnu a vodlifrovali sme Lidu do Kingálské gracny. Její pasr vařil těžký radostovice, že mu ju vracíme v jednym štyklu a ufachčil nám kafisko. Potym sme hodili mávačku a já šofcoval azimut Štatl. Dyž sem zbliknul cedulíř Brniska a svůj kér v Medlecu, měl sem hercnu plusově proladěno. S Lubasem sme dvě hodky hodili spravedlivó chrupnu na gauču a protože bylo pondělí a ráčný sypaly šestó ráno, museli sme klapat zaséc do hokny.

Celé rajs koštoval asi tři pětky štógrů a hážu do placu těžkó doporučenku každému pasrovi nebo kocórovi, co má dobrodružno hercnu a sce zbliknót něco inšího jak palušu za eklem panclu, kde vegetí, aby si nahodil do kalendru veget na rákosnické hróde.

18.6.2020, Našrajbčil Ondra Slabý